

prima instanță: Judecătoria Dubăsari
Judecător: V. Suci
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov
instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție
Judecători: V. Doagă, I. Bejenaru, T. Chișca-Doneva

dosarul nr. 2rh-86/18

Î N C H E I E R E

4 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire declarată de către Cojuhar Grigori,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigori Cojuhar
împotriva Valentinei Gorobeț, Svetlana Păduraru, Primăriei comunei Coșnița
raionul Dubăsari, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari cu
privire la constatarea suprafeței terenului și obligarea modificării hotarelor,
împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2017, prin
care recursul declarat de către Cojuhar Grigori, a fost considerat inadmisibil

c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2015, Grigori Cojuhar a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Valentinei Gorobeț, Svetlana Păduraru, Primăriei comunei Coșnița raionul
Dubăsari, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la
declararea nulității absolute a actelor juridice, obligarea eliberării titlului de
autentificare a dreptului deținătorului de teren, stabilirea hotarelor în natură și
rectificarea înscrisurilor în Registrul bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 05 septembrie 2005 de
către Primăria Coșnița i-a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului
de teren privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație în
construcții, cu suprafața de 0,3984 ha, situat în XXXX, cu număr cadastral XXXX.

La 31 ianuarie 2000, Primăria Coșnița i-a eliberat Valentinei Gorobeț titlul de
autentificare a dreptului deținătorului de teren privind transmiterea în proprietate
privată a terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,2001 ha, situat în
satul Coșnița, raionul Dubăsari, cu număr cadastral XXXX.

Menționează reclamantul că, ulterior, Valentina Gorobeț a vândut lui Igor
Păduraru în baza contractului de vânzare-cumpărare din 29 februarie 2000 terenul cu
număr cadastral XXXX.

Astfel, reieșind din datele registrului cadastral, în prezent proprietarul terenului cu număr cadastral XXXX a devenit Păduraru Svetlana, fiind schimbat numărul cadastral al terenului litigios, atribuindu-i-se numărul cadastral XXXX.

Conform deciziei Consiliului comunei Coșnița, raionul Dubăsari din 28 martie 1993 cu nr. 29/6 privind transmiterea în proprietate privată a terenurilor, Primăria comunei Coșnița urma să-i elibereze lui și Valentinei Gorobeț titlurile asupra terenurilor repartizate în folosință individuală de colhozul din localitate, a registrelor cadastrale pentru anii de până în anul 1992, cu stabilirea hotarelor fixe în natură.

Specifică în acest context că, titlurile eliberate lui și Valentinei Gorobeț au fost eliberate fără a ține cont de înregistrările efectuate în cărțile pământului și registrele cadastrale ale primăriei și stării de fapt.

Constatând încălcările date, a cerut anularea titlurilor și eliberarea acestora în conformitate cu legea, ieșirea la fața locului și stabilirea hotarelor fixe în natură, însă aceste solicitări nu au fost satisfăcute.

Solicită reclamantul, declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 31 ianuarie 2000 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari, Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată al terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,2001 ha, situat în XXXX, număr cadastral XXXX; declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 05 septembrie 2005 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari lui Grigori Cojuhar privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,3984 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, număr cadastral XXXX; obligarea Primăriei comunei Coșnița să-i elibereze titlul de autentificare dreptului deținătorului de teren privind transmiterea în proprietate privată a terenului, cu destinație construcții, cu suprafața de 0,43 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; obligarea Primăriei comunei Coșnița să elibereze titlul de autentificare dreptului deținătorului de teren Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată a terenului, cu destinație construcții, cu suprafața de 0,18 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; dispunerea efectuării lucrărilor de stabilire a hotarelor fixe a terenurilor cu numerele cadastrale XXXX și XXXX, cu încredințarea Primăriei comunei Coșnița în comun cu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari să efectueze lucrările date și să aprobe actele nominalizate în baza pct. 18, sub pct. 2 din hotărârea Guvernului nr. 61 din 29 ianuarie 1999 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la formarea bunurilor imobile; rectificarea înscrierii în Registrul cadastral a bunurilor imobile al Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari filiala ÎS „Cadastru” prin radierea dreptului de proprietate al lui și a Svetlanei Păduraru asupra terenurilor cu numerele cadastrale XXXX și XXXX.

Ulterior, în ședința de judecată din 10 noiembrie 2016, reclamantul și-a concretizat și modificat cerințele, solicitând constatarea suprafeței terenului cu număr cadastral XXXX, suprafața de 0,4128 ha conform lucrărilor de actualizare efectuate de Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari din 15 iunie 2016 și obligarea Primăriei comunei Coșnița raionul Dubăsari să modifice granițele între terenurile cu numerele cadastrale XXXX și XXXX potrivit hărților topografice din anii 1972-2004. Totodată, a declarat că renunță de la pretențiile formulate în cererea inițială.

Prin încheierea Judecătoriei Dubăsari din 10 noiembrie 2016 a fost încetat procesul civil în urma renunțării reclamantului la pretențiile privind: declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 31 ianuarie 2000 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari, Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație în construcții, cu suprafața de 0,2001 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, număr cadastral XXXX; declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 05 septembrie 2005 de Primăria satului Coșnița raionul Dubăsari lui Grigori Cojuhar privind transmiterea în proprietate privată al terenului, cu destinație în construcții, suprafața de 0,3984 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, număr cadastral XXXX; obligarea Primăriei comunei Coșnița de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren lui Grigori Cojuhar privind transmiterea în proprietate privată a terenului, cu destinație construcții, cu suprafața de 0,43 ha, situat în XXXX în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; obligarea Primăriei comunei Coșnița de a elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren Valentinei Gorobeț privind transmiterea în proprietate privată a terenului cu destinație construcții, suprafața de 0,18 ha, situat în satul Coșnița raionul Dubăsari, în corespundere cu actul de constatare pe teren a hotarelor fixe; rectificarea înscrierii în Registrul cadastral al bunurilor imobile a Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari filiala ÎS „Cadastru” prin radierea dreptului de proprietate al lui Grigori Cojuhar și Svetlanei Păduraru asupra terenurilor cu numerele cadastrale XXXX și XXXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 19 decembrie 2016 cererea de chemare în judecată a lui Cojuhar Grigori împotriva Valentinei Gorobeț, Svetlana Păduraru, Primăriei comunei Coșnița raionul Dubăsari, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la constatarea suprafeței terenului și obligarea modificării hotarelor, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Cojuhar Grigori a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău 13 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Grigori Cojuhar și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 19 decembrie 2016.

La 8 august 2017 Cojuhar Grigori a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2017 recursul declarat de către Cojuhar Grigori, a fost considerat inadmisibil.

La 13 februarie 2018 Cojuhar Grigori a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii din 25 octombrie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cererii de revizuire a invocat prevederile art. art. 446, 448, 449 lit. b), 450, 453 alin. (1) lit. b) CPC, că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost cunoscute revizuentului, și anume, scrisoarea Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 24 ianuarie 2018, prin care dânsul a fost înștiințat că la materialele cauzei nr. 2-201/14 lipsesc unele cereri, depuse de Cojuhar Grigori la 12 octombrie 2015.

Consideră că scrisoarea respectivă, este de natură să conducă la casarea hotărârii primei instanțe, deciziei Curții de Apel Chișinău și încheierii Curții Supreme de Justiție emise în pricină, restituind cauza la rejudecarea, având în vedere că la 12 octombrie 2015 nu a fost depusă nicio acțiune, iar instanțele au adoptat formal actele judecătorești, astfel încât partea dispozitivă a fost bazată pe circumstanțe care de fapt nu există. Or, acțiunea a fost depusă la 19 mai 2014.

Revizuentul consideră că această circumstanță nu a fost cunoscută și nu putea fi cunoscută până la adoptarea încheierii instanței de recurs, așa încât reiese din însăși actul judecătoresc supus revizuirii.

Mai mult, a menționat că i-a fost încălcat dreptul la limba vorbită în proces, precum și faptul că actele judecătorești emise nu au fost traduse în limba pe care o posedă, și anume, limba rusă, toate fiind expediate pentru cunoștință în limba de stat.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

Conform art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

După cum rezultă din actele cauzei, revizuentul Cojuhar Grigori cu referire la prevederile art. 449 lit. b) CPC, a menționat că, scrisoarea Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 24 ianuarie 2018, prin care dânsul a fost înștiințat că la materialele cauzei nr. 2-201/14 lipsesc unele cereri, depuse de Cojuhar Grigori la 12 octombrie 2015, servește temei de admitere a cererii de revizuire și casarea încheierii instanței de recurs, cu rejudecarea cauzei.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării încheierii, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, să fie descoperite după ce încheierea judecătorească devine irevocabilă.

De altfel, art. 449 lit. b) CPC, indică asupra unor circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte).

Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării încheierii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe

sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Așadar, ca o condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data pronunțării încheierii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea încheierii. Faptele noi apărute după darea încheierii pot servi temei de adresare cu o nouă cerere în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element indispensabil al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Astfel, cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de Cojuhar Grigori, în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or, revizuentul invocând faptul că, scrisoarea menționată, este de natură să conducă la casarea hotărârii primei instanțe, deciziei Curții de Apel Chișinău și încheierii Curții Supreme de Justiție emise în pricină, având în vedere că la 12 octombrie 2015 nu a fost depusă nicio acțiune, iar instanțele au adoptat formal actele judecătorești, astfel încât partea dispozitivă a fost bazată pe circumstanțe care de fapt nu există, servește temei de admitere a cererii de revizuire, nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării anterioare a cauzei nu i-au fost cunoscute aceste date sau a fost lipsită să le prezinte, condiție însă care este direct impusă prin lege.

Or, revizuentul Cojuhar Grigori nu a făcut dovada faptului că în procesul examinării cauzei a întreprins toate măsurile pentru a obține înscrisul menționat supra, ca temei de depunere a cererii de revizuire, condiție care este direct impusă prin lege. Astfel, circumstanța enunțată nu poate constitui un motiv pentru revizuire, care nu a fost și nu a putut fi cunoscută.

Situația de fapt impune de a remarca la capitolul dat că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri sau încheieri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a încheierii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuentul Cojuhar Grigori, în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei, care s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea încheierii, ci din contra a oferit împrejurări care nu au relevanță.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată prin prisma principiului securității raporturilor juridice.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu

cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către Cojuhar Grigori, ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Cojuhar Grigori, încheierii Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigori Cojuhar împotriva Valentinei Gorobeț, Svetlana Păduraru, Primăriei comunei Coșnița raionul Dubăsari, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari cu privire la constatarea suprafeței terenului și obligarea modificării hotarelor.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva